

## Arrest

nr. 223 844 van 10 juli 2019  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM  
Hulstboomstraat 30  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 15 november 2015 en dient op 2 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 23 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 13 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtun van etnische origine te zijn. U bent een soennitische moslim. U bent geboren op 1 januari 1996 in het dorp Bala Qala, in het district Surkh-e-Parsa van de provincie Parwan. U woonde daar samen met uw ouders, uw broers en zus. Uw drie oudere broers verlieten Afghanistan ongeveer anderhalve maand voor u Afghanistan verliet.*

*In uw dorp woont een lokale commandant genaamd G.R. [...]. Hij valt mensen lastig, berooft de mensen uit uw dorp die veel geld hebben en ontvoert ook mensen. Er werken ongeveer 40 tot 60 mensen voor hem. Zijn werknemers rekruteert hij in uw dorp en de omliggende regio. Twee tot twee en een halve maand voor uw vertrek sprak G.R. [...] met zijn lijfwachten rond 10u in de ochtend uw vader aan omdat hij u en uw drie oudere broers, H.R. [...], S.R. [...] en G.R. [...], wilde rekruteren als zijn lijfwachten. Uw vader praatte hierover met uw broers en nadat uw moeder u dit vertelde, praatte u hier ook over met uw vader en broers. Jullie begonnen te praten over wat jullie zouden doen.*

*Ongeveer 10 tot 15 dagen later kwam G.R. [...] opnieuw met een paar lijfwachten. Deze keer kwam hij rond 10u 's avonds naar uw huis. U was reeds aan het slapen. Uw vader zag G.R. [...] door de ruit voor de deur staan, hij maakte uw broers wakker en zij konden ontsnappen. Uw vader deed open en G.R. [...] vertelde hem dat u en uw broers moesten komen werken voor hem. Anders zou hij jullie vermoorden. Ze doorzochten de kamer en besloten dan te vertrekken. Na een maand werden jullie opgebeld door H.R. [...], hij was tot in Iran geraakt. Van de andere twee broers hoorde uw familie niets.*

*Ongeveer anderhalve maand na het tweede bezoek van G.R. [...], en tien dagen voor uw vertrek, kwam hij opnieuw. Hij vroeg uw vader waar zijn zonen waren want hij zag jullie niet meer. Daarna vertrok hij. U en uw vader beseften dat hij ging blijven terugkeren en er werd besloten dat u naar uw oom langs moederskant zou gaan om vervolgens te vluchten uit Afghanistan. U bleef tien dagen bij uw oom thuis en vertrok dan richting België.*

*Uw broer, H.R. [...], regelde uw vertrek uit Afghanistan vanuit Iran. Rond eind september 2015 verliet u Afghanistan. U kwam op 15 november 2015 toe in België en diende op 2 december 2015 uw asielaanvraag in.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door de commandant gedood te worden.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara en een brief waarin uw problemen worden geattesteerd, neer.*

#### *B. Motivering*

*Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*U slaagt er vooreerst niet in om coherente verklaringen af te leggen rond de persoon G.R. [...], wat hij allemaal doet in de regio, hoe hij de mensen in uw regio tewerk stelt en in welke context dit allemaal gebeurde*

*Op het eerste zicht lijkt het alsof u een goed beeld kunt schetsen over G.R. [...] en zijn operaties. Zo vertelt u dat hij zich voornamelijk bezig hield met mensen te bestellen, te ontvoeren en te vermoorden (CGVS 25/8/2017, pp.18-21). U haalt hier drie verschillende voorbeelden van aan. Het eerste voorbeeld gaat over een persoon van uw regio die door G.R. [...] werd gevraagd om mee te gaan. Die persoon wou dat niet doen dus nam G.R. [...] hem mee naar zijn huis en twee dagen later werd die persoon zijn lichaam teruggevonden (CGVS 25/8/2017, p.18). Het tweede voorbeeld dat u aanhaalt, gaat over twee mensen uit Charikar die werden ontvoerd. G.R. [...] deed dit door hen te vragen om zijn voertuig te*

repareren. In ruil voor hun vrijlating kreeg hij 17.000 dollar (CGVS 25/8/2017, pp.19-20). Het derde voorbeeld betreft een vrouw van D. H. [...] die net getrouwd was. Ze werd ontvoerd door de broer van G.R. [...]. Haar broer en vader zochten haar maar een week later kwam het nieuws dat ze in G.R. [...] zijn huis was (CGVS 25/8/2017, p.20).

Nadat u wordt gevraagd hoe het komt dat u al deze bovenstaande dingen weet, zegt u dat als er iets in de regio gebeurt, iedereen het te weten komt. Als iemand iets zag, weet de hele regio het (CGVS 25/8/2017, p.20). Zo hoorde u of uw vader dingen en kwam u het ook te weten. Na diepgaander bevraging wordt echter snel duidelijk dat u geen antwoord kan geven op vragen waarop u het antwoord zou moeten weten indien deze dingen werkelijk in uw omgeving gebeurden. Het feit dat u eerst zegt dat u alles weet doordat iedereen in het dorp het wist maar dat u daarna toch niet op specifieke vragen kunt beantwoorden, is niet coherent en tast de geloofwaardigheid aan van de ingeroepen gebeurtenissen.

Zo zegt u dat G.R. [...] tussen de 40 en de 60 mensen onder zich zou hebben (CGVS 25/8/2017, p.52). Dit zouden voornamelijk tieners uit uw regio zijn die net volwassen geworden zijn en niets te doen hebben (CGVS 25/8/2017, p.19). U weet echter niet zeker of er mensen buiten uw regio door hem werden aangenomen, of zijn werknemers in zijn huis sliepen, of die mensen betaald werden en wie er allemaal van uw dorp voor hem werkte (CGVS 25/8/2017, p.19). U kunt dus niets met zekerheid zeggen over de werknemers van G.R. [...]. Uw verklaring hiervoor is dat u hen enkel zag en dat u heel jong was (CGVS 25/8/2017, p.21). Deze verklaringen zijn echter niet voldoende aangezien u meerdere keren zegt dat als er iets gebeurde in uw dorp, iedereen het wist (CGVS 25/8/2017, pp.20-21). U zegt zelf letterlijk dat iedereen het te weten kwam als iemand lijfwacht werd van G.R. [...] omdat ze die personen zagen weggaan met G.R. [...] (CGVS 25/8/2017, p.21). Daarnaast woont u ook in een dorp van amper 15-30 huizen (CGVS 25/8/2017, p.7). Het komt dan ook niet aannemelijk over dat u zelfs geen voorbeelden zou kunnen geven van mensen die werkten voor G.R. [...], dat u niet zou kunnen vertellen waar ze verbleven, of ze betaald werden en of er mensen van buiten uw regio werkten bij hem. U kan zelfs niet met zekerheid zeggen wanneer hij begon met mensen te rekruteren. U weet niet of hij het al lang aan het doen was dan wel of het misschien pas een recent iets was (CGVS 25/8/2017, p.21). Moest u werkelijk zijn opgegroeid in een context waarin een lokale commandant de jongeren van uw kleine dorp, uw directe kennissen dus, rekruteerde zou mogen worden verwacht dat u uitgebreid zou kunnen vertellen over het wel en wee van deze rekruten.

Gezien de bovenstaande vaststellingen maakt u de gestelde rekruteringsactiviteiten van commandant G.R. [...] in uw dorp niet aannemelijk. Daardoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen van uw familie in dit kader.

Als er dan verder wordt gekeken naar het verhaal dat u ons voorlegt, wordt trouwens snel duidelijk dat de vaagheden die blijken uit de context die u schetst, zich verderzetten in uw verklaringen over hoe G.R. [...] uw familie lastig viel.

Zo verklaart u dat 2 tot 2,5 maand voor uw vertrek, G.R. [...] voor de eerste keer bij u thuis langs kwam. Hij praatte met uw vader en zei dat deze u en uw oudere broers naar hem moest brengen zodat jullie konden werken voor hem. Vervolgens praatten uw broers met uw vader. U werd niet betrokken bij het gesprek maar kwam via uw moeder te weten dat ze hierover gepraat hadden (CGVS 25/8/2017, pp.22-23). Het is echter vreemd dat u niet zou betrokken geweest zijn bij dat gesprek aangezien ook G.R. [...] u als lijfwacht wilde. Uw verklaring hiervoor is dat ze misschien dachten dat u te jong was voor het gesprek wat vreemd is aangezien G.R. [...] u wel oud genoeg vond om u als lijfwacht te hebben (CGVS 25/8/2017, p.23). Nadat uw moeder u liet weten wat er gaande was, ging u met uw vader en broers praten. U werd bij het gesprek betrokken en uw vader zei dat uw leven en het leven van uw broers in gevaar waren omdat u nu een volwassen man was geworden (CGVS 25/8/2017, p.23). Nochtans verklaarde u daarvoor dat ze u te jong vonden voor het gesprek. U slaagt er niet om een éénduidig beeld te geven rond hoe uw familie reageerde na de eerste keer dat G.R. [...] langs kwam.

Sterker nog, u zegt daarna dat jullie samen besloten dat de vier broers iets moesten doen en samen moesten weg gaan aangezien jullie wisten dat G.R. [...] terug zou keren. U bent er echter niet van bewust of uw broer praatten over hoe ze zouden vluchten en of ze een smokkelaar aan het zoeken waren. Jullie discussieerden er wel 10 tot 15 dagen over. Toch werd u niets gezegd over eventuele plannen voor een smokkelaar (CGVS 25/8/2017, pp.23-24). Wanneer u daarna wordt gevraagd wat er zou gebeuren indien jullie niet zouden doen wat G.R. [...] zei, zegt u dat hij misschien iets had gezegd tegen uw broers en dat ze daarom besloten om te vertrekken. U was er echter niet bij en weet het niet zeker (CGVS 25/8/2017, p.24). Dit terwijl u een paar minuten daarvoor had verteld dat jullie samen

*hadden besloten om met de vier broers samen te vertrekken. Opnieuw vertelt u geen samenhangend verhaal en beschadigt u de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging.*

*Verder zijn uw verklaringen over het tweede bezoek van G.R. [...] even vaag en onsamenhangend. U vertelt dat G.R. [...] 10 tot 15 dagen later om 10u 's avonds langskwam. Uw vader deed de deur open en G.R. [...] vertelde hem dat u met hem moest meekomen want anders zou hij u vermoorden. Daarna ging hij weg (CGVS 25/8/2017, p.24). Nadat u werd gevraagd waarom G.R. [...] niet gewoon u en uw broers had meegenomen op dat moment, zegt u dat u aan het slapen was in de kamer waar de kinderen sliepen. Uw oudere broers en vader waren in de kamer naast de deur. U vermoedt dat ze die kamer hebben bekeken maar dat ze weggingen omdat u daar niet was (CGVS 25/8/2017, p.24). G.R. [...] was echter ook op zoek naar uw broers dus het is zeer vreemd dat G.R. [...] uw broers niet zou meegenomen hebben indien hij die kamer bekeken had. Na de confrontatie hiermee zegt u opeens dat uw vader, voor hij de deur opende, door de ruit had gezien dat G.R. [...] er met zijn lijfwachten was. Hij maakte uw broers wakker en liet uw broers vluchten (CGVS 25/8/2017, p.25). Ondanks het feit dat u ook door G.R. [...] bedreigd werd, werd u niet wakker gemaakt door uw vader en bleef u gewoon doorslapen tot de volgende dag. Indien u echt in gevaar was voor G.R. [...], zou uw vader u toch ook laten vluchten hebben. Uw verklaring hiervoor is dat uw broers ouder waren en de weg wisten. U was niet volwassen (CGVS 25/8/2017, p.26). Deze verklaring is niet voldoende aangezien u zelf al hebt gezegd dat uw vader tegen u zei dat u in gevaar was doordat u net volwassen was geworden (CGVS 25/8/2017, p.23). Het gedrag van uw vader tegenover u is doorheen uw volledige verhaal zeer vreemd. Eerst betreft hij u niet bij de gesprekken nadat u en uw broers bedreigd werden en daarna laat hij uw broers vluchten zonder u desondanks dat u ook bedreigd werd. Hierdoor wordt het opnieuw niet aannemelijk dat uw verhaal wel degelijk waargebeurd is.*

*Wanneer u daarna wordt gevraagd waarom G.R. [...] niet de andere kamers zou bekeken hebben bij het tweede bezoek, zegt u dat ze enkel de eerste kamer kenden en niet wisten dat er andere kamers waren in uw huis (CGVS 25/8/2017, p.25). Als ze jullie echter echt wilden als lijfwacht, dan konden ze gewoon uw huis volledig onderzoeken. Hiermee geconfronteerd zegt u dat ze niet uw huis doorzochten, dat u het niet weet en dat ze dan weg gingen (CGVS 25/8/2017, p.25). Dit komt echter weinig aannemelijk over. Overigens wordt vastgesteld dat u, telkens u wordt geconfronteerd met een vaag of tegenstrijdig element van uw verhaal, uw verklaringen aanpast. Deze tendens doorheen uw gehoor zorgt ervoor dat u het onmogelijk maakt om te weten te komen wat er echt gebeurd is die nacht en maakt uw verhaal ongeloofwaardig.*

*Daarnaast, zoals reeds boven vermeld, zegt u ons dat uw drie broers die nacht vertrokken uit Afghanistan, van twee broers hoorde u niets meer, één broer belde uit Iran maar hij zei jullie dat hij niet kon vertellen wat er met de twee andere broers gebeurd was omdat het donker was toen hij ontsnapte (CGVS 25/8/2017, p.25). Hieruit blijkt duidelijk dat u bedoelt dat ze inderdaad alle drie vertrokken diezelfde nacht. Nochtans zei u in uw vrij relaas dat uw oudste broer, H.R. [...], na het eerste bezoek van G.R. [...] vertrok en uw andere twee broers na het tweede bezoek (CGVS 25/8/2017, p.17). Nadat u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u dat niet hebt gezegd en dat uw broers samen vluchtten. Echter staat er duidelijk in het gehoorverslag te lezen dat uw oudste broer vroeger vertrok. Wanneer u erop wordt gewezen dat de tolk letterlijk vertaalt wat er door u wordt gezegd, zegt u dat die woorden misschien uit uw mond kwamen maar dat ze allemaal op dezelfde nacht zijn vertrokken (CGVS 25/8/2017, p.25). Opnieuw spreekt u zichzelf tegen en haalt u de geloofwaardigheid van de aangehaalde gebeurtenissen naar beneden.*

*De brief die u neerlegt heeft onvoldoende bewijskracht om tegen de bovenstaande vaststellingen op te wegen. Vooreerst komen uw verklaringen niet overeen met de inhoud van de brief. U zegt namelijk dat in dit document wordt vermeld dat uw leven in gevaar is door de commandant G.R. [...]. Nadat de tolk het document echter vertaalt, is er geen enkele vermelding van G.R. [...] te vinden. Na de confrontatie hiermee, ontkent u dat u zei dat G.R. [...] zijn naam in de brief stond. U zei echter letterlijk het volgende bij het bespreken van die brief: "Ja, de naam van de commandant staat er in, G.R. [...], zijn naam staat er ook in.". Nadat u hiermee werd geconfronteerd, zegt u dat u het niet goed kunt lezen en het er misschien niet instaat. U had uw vader exact vertelt wat hij in de brief moest zeggen (CGVS 25/8/2017, p.16). Uit uw verklaringen blijkt het volledig gesolliciteerde karakter van dit attest. Overigens blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te*

onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde, die moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die betrekking hebben op de asielaanvraag. Gezien het gesolliciteerde karakter van de brief en de onaannemelijke verklaringen betreffende uw vervolgingsfeiten, kan er geen objectieve bewijswaarde aan worden toegekend. De taskara die u neerlegt kan verder hoogstens uw identiteit ondersteunen maar niet de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Doorheen uw volledige gehoor geeft u omtrent de context waarin uw problemen zich afspelen en uw beweerde vervolging door G.R. [...] geen éénduidige verklaringen af. In tegendeel, uw verklaringen zorgen er net voor dat alles een warboel wordt van tegenstrijdigheden en vaagheden. Uw algemene geloofwaardigheid wordt daardoor zodanig ernstig aangetast dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verhaal. Dit kan dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Daarnaast onderzocht het CGVS ook uw nood aan subsidiaire bescherming omwille van een eventueel reëel risico op ernstige schade in het kader van een intern gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkh-e-Parsa in de provincie Parwan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Parwan province van 12 mei 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de

beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan grotendeels bepaald wordt door militaire operaties van de opstandelingen en de antiterreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn dan ook voornamelijk doelgericht van aard waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het geweld neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van luchtaanvallen en gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Parwan regionaal erg verschillend zijn. Zo blijkt dat er uit uw district Surkh-e-Parsa nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Surkh-e-Parsa in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking voor het CGVS, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

### 2.1.1. De verzoekende partij licht als volgt haar middel toe:

*"Eerste middel: Schending artikel 48/3 en 48/4 Vw in samenlezing met artikel 48/5 par 3 lid 2 Vw en artikel 48/7 Vw en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 17 lid 1 en artikel 27 van het KB11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het CGVS en artikel 3 EVRM*

*Verzoeker zal eerst de motieven weerleggen waarop het CGVS zich baseert om de internationale bescherming te ontfagen aan verzoeker en daarna zal verzoeker de motieven aanreiken waarom hij wel recht heeft op internationale bescherming.*

*A: Weerlegging motieven CGVS*

#### *1. De rekruteringsactiviteiten*

*Het CGVS stelt dat verzoeker de rekruteringsactiviteiten van de commandant in zijn dorp niet aannemelijk maakt.*

*Het CGVS komt tot deze vaststelling omdat verzoeker gesteld heeft dat iemand lijfwacht werd van de commandant dat iedereen dat weet.*

*Verzoeker antwoord hierop dat verzoekers dorp bestaat uit 3 dorpen die verspreidt liggen van elkaar. Dit komt tot uiting op pagina 7 van het verhoorverslag. De commandant rekruteert eveneens en vooral uit de andere dorpen. Gezien verzoekers zijn jonge leeftijd weet hij niet altijd wie er in de andere dorpen van het zelfde dorp woonden en wie ze zijn.*

*Het is dus niet zo dat de jongens die werden gerekruteerd allemaal kennissen waren die in de nabijheid van verzoeker woonden.*

*Verzoeker heeft duidelijk verklaart tijdens zijn verhoor dat de huizen ver uit elkaar liggen (pagina 19). Verzoeker vertelt: In onze regio zijn de huizen niet dichtbij elkaar zoals in Brussel. De huizen zijn apart en elke regio is verdeeld in stammen. Verzoeker vertelt een beetje verder dat de meeste in de dichtnabije dorpen woonden.*

Gezien de personen die voor de commandant werkten vooral in de nabije dorpen leefden is het wel heel goed mogelijk dat verzoeker deze personen niet kende die werden gerekruteerd.

Verzoeker blijft erbij dat hij bij aankomst minderjarig was (dit ondanks de leeftijdsproef die werd afgelegd).

Bovendien had de commandant mensen van overal (pg 21).

Verzoeker heeft bovendien gesteld als er iets gebeurd, komt iedereen het te weten. Met iets gebeurd bedoeld verzoeker dat er een persoon wordt ontvoerd, of wordt vermoord, ... doch die impliceert niet dat hij iedereen kent die wordt gerekruteerd.

Iedereen kwam het te weten als iemand lijfwacht werd doch dit wil niet zeggen dat verzoeker deze personen dan ook kent bij naam en toenaam (pg 21).

## 2. Verzoeker te jong om gesprek bij te horen

Wat de botscan ook mag beweren verzoeker is heel jong.

Het is dan ook meer dan normaal dat niet alles wordt verteld aan een kleine jongen. Geen enkele verantwoorde ouder verteld alle gevaren aan hun kinderen.

Derhalve kan verzoeker geen eenduidig beeld geven van hoe zijn familie reageerde na de eerste keer dat G. R. (...) langs kwam. Hij was niet bij het gesprek.

Verzoeker verklaart op pagina 27 dat hij pas 16 jaar was. Verzoeker heeft inderdaad op heden nog geen baardgroei of snor. Het is dus wel degelijk aannemelijk dat de commandant Bacha Bazi wou doen met hem.

Dus de oudere broers om de commandant te helpen en verzoeker zou misschien dienen als seksjongen voor de commandant. De wijze waarop de commandant te werk gaat teneinde jongens te vinden, is inderdaad zoals het gebeurd. De commandant stuurt in eerste instanties ander personen. De ouders krijgen wat bedenktijd of ze hun zoon zullen verkopen of niet aan de commandant.

Maar ... dit zullen de ouders toch niet vertellen tegen hun minderjarige zoon ...

## 3. De vlucht van de oudere broers

De oudere broers zijn inderdaad gevlucht bij het tweede bezoek 's avonds. De aanleiding voor de vlucht was omdat de commandant opnieuw aan de deur stond.

Verzoekers vader was bang dat de oudste zonen mee zouden moeten gaan met de commandant. Om moeilijkheden te voorkomen liet hij hen ontsnappen via een andere deur.

De broers van verzoeker zijn volwassen. Verzoeker nog een adolescent zonder baart groei.

Misschien was de zoon van verzoeker nog niet in zo'n een direct gevaar omdat de commandant Bachi Bazi wilde doen met verzoeker en dus aan het onderhandelen was met vader.

Dus was het ook niet noodzakelijk dat verzoeker vluchtte. Bovendien sliep verzoeker bij de jongere kinderen en niet bij zijn volwassen broers (net omdat hij nog een kind was).

Hoe kan verzoeker weten wat er die nacht van het vertrek van de broers en het bezoek van de commandant gebeurde. Hij was er niet bij en was aanwezig in een andere kamer boven.

## 4. De brief

De brief heeft inderdaad een gesolliciteerd karakter. De vader is naar het district huis geweest om de gebeurtenissen te laten opschrijven zodat zijn zoon dit zou kunnen gebruiken.

Hieruit nu volledig afleiden dat alles voorbereid zou zijn, is een brug te ver.

Bovendien heeft dit helemaal niks te maken met eventuele corruptie van officiële documenten. De vader heeft inderdaad verteld wat er die nacht gebeurd was en dit werd in het districthuis opgeschreven. Dit is alles.

## B: Elementen voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut

Verzoeker stelt dat het CGVS spijkers op laag water zoekt. Het CGVS zoekt met een vergrootglas naar eventuele tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker.

Het CGVS houdt geen rekening mee met de jeugdige leeftijd van verzoeker. Zij houden zich vast aan de botscan hoewel het algemeen geweten is dat botscan niet correct zijn.

Op pagina 20 wordt er gesproken over Bacha bazi. Doch slechts heel kort. Het CGVS gaat daar niet verder op in. Dit is te betreuren.

Het CGVS zou moeten weten dat Bacha bazi een oude traditie is in Afghanistan die weliswaar verboden werd door het regime van Karzai en eveneens door de Taliban.

Maar met de verdrijving van de Taliban is de traditie weer nieuw leven ingeblazen.

Het CGVS stelt zelf dat de provincie een relatief veilige provincie is. Doch dit wil niet zeggen dat de overheid er alle gezag op heeft. Verzoeker heeft duidelijk verteld dat de overheid afwezig is en dat lokale commandanten de macht in handen hebben.

Inderdaad het zijn strijdheren die jongens willen hebben. Jongens die nog geen baardgroei of snor hebben (net zoals verzoeker).

Verzoeker verwijst naar zijn stuk 3. De wijze waarop de commandant verzoeker wil hebben, komt overeen met het artikel over Bacha bazi. De eerste keer kwamen enkel werkers naar het huis van de ouders van verzoeker die op zoek gaat naar jongens.

De ouders krijgen bedenktijd of ze verzoeker willen verkopen aan de commandant of niet. De tweede keer kwam de commandant dan ook zelf naar het huis en misschien waren er onderhandelingen om de zoon, verzoeker, te verkopen.

Verzoeker stelt werd dat hij wilde dat hij lijfwacht werd van de commandant maar was het in werkelijkheid niet om als seksslaaf te dienen voor de commandant?

Doch ligt het voor verzoeker niet moeilijk om hierover vrijuit te praten met de protection officer. Is het niet daarom dat hij stelde dat de commandant hem wilde als lijfwacht? Zijn zijn ouders misschien beschaamd om tegen hun zoon te zeggen dat de commandant hem wil hebben om Bacha bazi te doen wat impliceert dat zij hun zoon zouden verkopen aan de commandant. Dat de commandant niet alleen voor de broers kwam maar ook kwam onderhandelen om de zoon te kopen?

Dat het daarom was dat verzoeker nadat zijn drie oudere broers waren vertrokken hij nog enkele dagen thuis kon blijven tot de bedenktijd van de ouders over was? Toen de bedenktijd over was hij inderdaad diende te vluchten eerste bij de oom langs moederszijde en daarna het land uit?

Verzoekers ouders tegen verzoeker gesteld hebben dat de commandant hem wilde om voor hem te werken (toch niet expliciet stelden dat het was om Bacha bazi)?

Verzoeker daar niet verder op in gaat omdat hij ook niet weet over wat zijn vader en moeder bespreken met de commandant. Hij is te jong om dergelijke gesprekken bij te wonen en ook maar te horen.

Verzoeker weet dit niet wat hij was niet bij de gesprekken.

Maar verzoeker stelt wel vast dat de wijze waarom de commandant de woning van verzoekers ouders kwam bezoeken wel overeenkomt met het stramien dat een krijgsheer volgt om een jongen die voor hem danst. Verzoeker heeft verklaart dat hij er inderdaad uit ziet als een Hazara. Hij heeft dus een typisch centraal-Aziatisch uiterlijk

met weinig haar groei, en daardoor vrouwelijke trekken.

De raadsman van verzoeker verzoekt dan ook dat het CGVS dit aspect toch wel wat nader onderzoekt.

Verzoeker is dan als het ware moeten vluchten om niet de moeten werken als seksslaaf voor de commandant.

Indien dit aan de basis ligt van de vlucht van verzoeker dan heeft verzoeker zonder twijfel recht op het vluchtelingenstatuut.

Doch de enige personen die dit weten zijn de oudere broers, waarvan er twee vermist zijn en de ene waarschijnlijk nog in Iran verblijft en zijn ouders die in Afghanistan zijn.

Is er dus in casu geen sprake van twijfel? Dit twijfel niet ten goede te komen in het voordeel van de asielzoeker?

Verzoeker stelt aldus vast dat artikel 27 a) en c) van het KB CGVS en artikel 48/5 par. 3 Vw niet op voldoende wijze werd onderzocht. Namelijk: rekening houden met alle relevante feiten zoals het bestaan van Bacha bazi? En in punt c) rekening houden met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker namelijk het feit dat, gezien zijn jeugdige leeftijd, hij niet bij de gesprekken was die de commandant met zijn ouders voerde? En het feit dat de ouders niet zullen zeggen dat de commandant hem wilde kopen om Bacha bazi uit te voeren op hem maar dan eerder zeggen dat ze wilden dat hij lijfwacht werd. Mocht verzoeker het weten dat de commandant bacha bazi wil doen op hem, kan het nog zijn dat verzoeker daarover beschaamd is om daarover te verhalen tegen een protection officer.

Zijn de motieven met betrekking tot de zogenaamde vaagheden wel deugdelijk genoeg.

Gezien het geen hierboven beschreven werd, is het feitelijk bestaan van deze vaagheden wel naar behoren bewezen zodat deze in rechte gebruikt kunnen worden om de beslissing te schragen?

Een schending van de motiveringsplicht wordt dan ook opgeworpen zodat de beslissing vernietigd dient te worden. Gezien het geval van twijfel kan het dossier teruggestuurd worden naar het CGVS om een ander onderzoek te doen omtrent bacha bazi. Anderzijds indien de beslissing vernietigd wordt, kan het statuut van vluchteling worden toegekend gezien er twijfel mogelijk is omtrent het feit dat verzoeker misschien wel het slachtoffer zou kunnen geweest zijn van bacha bazi.

Verzoeker stelt eveneens vast dat het zorgvuldigheidsbeginsel er toe noopt dat de het CGVS meer had moeten doorvragen over bacha bazi. Het CGVS dient het bestaan van bacha bazi te kennen doch gaat daar verder niet op in.

Naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel is een substantiële vormvereiste die indien deze niet wordt nageleefd te vernietiging met zich meebrengt van de administratieve rechtshandeling.

Het middel is derhalve gegrond.

Verder stelt verzoeker vast dat zijn herkomst niet wordt betwist door het CGVS. Uit het verhoorverslag blijkt duidelijk dat hij afkomstig is uit de smalle vallei waar hij beweert afkomstig van te zijn.



Wat zijn leeftijd betreft. Waarom zou verzoeker daaromtrent over liegen. Indien de foto bekeken wordt op de bijlage 26 blijkt duidelijk dat verzoeker heel jeugdige leeftijd heeft. Zij taskara bepaalt eveneens dat hij rond de 16 jaar was toen hij toekwam. Verzoeker blijft bij zijn leeftijd.

Bij de persoonlijke verschijning ter zitting van de RVV zal inderdaad tot uiting komen dat verzoeker er jeugdig uit ziet en bezwaarlijk 2 jaar geleden gebrandmerkt kon worden als een persoon boven de 20 jaar.

Verzoeker wenst verder nog te benadrukken dat er in zijn regio geen wethandhavingsdiensten aanwezig zijn die zich bezig houden met het opsporing, vervolging en bestraffen van misdrijven.

Verzoeker lijdt hieruit af dat de voorwaarden zoals beschreven in artikel 48/5 par. 2 niet aanwezig is. Zodoende kan aan verzoeker het statuut van vluchteling worden toegekend.

Verzoekers zijn district is in handen van commandanten die zich schuldig maken aan allerlei misdrijven zoals Bacha Bazi. Verzoeker is aldus in de onmogelijk om bescherming in te roepen van de nationale Afghaanse autoriteiten gezien zij in het district geen enkele macht hebben.

Besluit:

- Een gegronde vrees voor vervolging: Indien verzoeker niet gevlucht was, bestaat de kans dat hij het slachtoffer zou geworden zijn van bacha bazi. Dit is niet met zekerheid te bepalen. Verzoeker was niet bij de gesprekken die zijn ouders hadden met de commandant of zijn lijfwachten. Doch de werkwijze waarop de commandant te werk gaat, leunt toch wel dicht aan zoals beschreven in stuk 3. Enkel verzoekers zijn ouders weten dat. Er is aldus twijfel die ten goede moet komen aan verzoeker als kandidaat vluchteling.
- Dat verzoeker dit niet heeft verhaald, kan hem niet kwalijk genomen worden. Gezien schaamte eveneens uitgaande van zijn ouders, zullen deze hem gezegd hebben dat hij ook een lijfwacht diende te worden van de commandant.
- Verzoeker kan niet bescherming inroepen van de Afghaanse overheid gezien deze in verzoekers district geen macht hebben. Alle macht is er aan krijgsheren.
- Verzoeker behoort tot zijn jeugdige leeftijd tot een bepaalde groep
- Het gevaar om als jongen gerekruteerd te worden in het kader van Bacha Bazi bestaat wel degelijk en is een ernstige schending van verzoekers zijn integriteit.

Het vluchtelingen statuut kan aldus aan verzoeker worden toegekend.

De beslissing kan worden vernietigd wegens schending van een substantiële vormvereiste (schending zorgvuldigheidsbeginsel). De motieven die de beslissing schragen zijn in het feitelijk bestaan niet naar behoren bewezen. Dit houdt een schending in van het motiveringsbeginsel wat eveneens een substantiële vormvereiste is.

Daarenboven heeft verzoeker aangetoond dat artikel 27 a) en c) in samenhang met artikel 48/5 par. 3 Vw niet op een voldoende wijze werd gerespecteerd waardoor het CGVS tot een onredelijke beslissing is gekomen.

Verzoeker heeft aangetoond dat hij in de voorwaarden bevindt van artikel 48/3

Verzoeker verzoekt aldus in hoofdorde de beslissing te vernietigen en hem het statuut van vluchteling toe te kennen.

Ondergeschikt verzoekt verzoeker dat de beslissing eveneens wordt vernietigd maar teruggestuurd wordt naar het CGVS teneinde een nader onderzoek te verrichten naar het eventueel bestaan van bacha bazi.

C: Subsidiaire bescherming

Verzoeker heeft toch wel wat problemen met de selectieve lezing van het COI Focus document in Afghanistan die werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Het CGVS stelt dat het geweld niveau en de impact van het conflict in de provincie Parwan regionaal erg verschillend zijn.

Uit het district Surkh-e-Parsa komt nauwelijks berichtgeving over veiligheidsincidenten.

Doch op pagina 6/15 van het COI document leest verzoeker: In recent years, the security situation in Parwan deteriorated steadily due to insurgent activity and clashes between anti-government elements and Afghan National Security Forces.

Bovendien ligt het district Surkh-e-Parsa heel dicht bij Siyahgrid die toch wel heel gevaarlijk is. Siyahgrid is ook gekend als Ghorband.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS niet heeft nagegaan of verzoeker wel op een veilige wijze naar zijn district kan terugkeren nu de situatie in Ghorband heel slecht is. Dit is nochtans een vooraarde om te stellen dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst naar pagina 7 van het COI document dat stelt: The IWPR reported that numerous civilians in Parwan province have fallen victim to retaliatory attacks by insurgent forces. Some have been forced to flee their homes, while others have been murdered. According to a security official more than 20 people have been killed by the Taliban in Shinwari, Siyahgird (Ghorband) = de regio van

*verzoeker and Koh-e Safl districts just because members of their family were in the Afghan police force and national army. ... UNAMA recorded 2.348 civilian casualties in 2016 in the central region, ...an increase by 34 per cent compared to 2015.*

*Stellen dat de regio van verzoeker veilig is indien er 6,5 veiligheidsincidenten zijn per dag (2.348 / 365 dgn) is toch niet zo veilig als het CGVS laat uitschijnen.*

*Bovendien is de weg die Ghorband verbindt evenmin veilig te noemen. Verzoeker kan ook hiervoor verwijzen naar het COI report die zich bevindt in het administratief dossier.*

*Bovendien heerst in het district van verzoeker krijgsheren (commandanten) genoemd.*

*Hun wil is wet en zoals uit stuk 3 blijkt doen deze krijgsheren zich tegoed aan bacha bazi.*

*Hieruit volgt dat het feitelijk bestaan van de veiligheid in het district van verzoeker niet naar behoren bewezen is en dit door een enkele lezing van het COI report die werd toegevoegd aan het administratief dossier.*

*De beslissing om aan verzoeker geen subsidiaire bescherming toe te kennen dient aldus te worden vernietigd wegens schending van de motiveringsplicht.*

*Aan verzoeker kan aldus ondergeschikt subsidiaire bescherming worden toegekend."*

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter

staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

## 2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

### 2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart uit Afghanistan gevlucht te zijn omdat een lokale commandant G.R. de verzoekende partij en haar drie broers wou rekruteren als lijfwacht. Deze commandant is tot drie keer toe naar het huis van de verzoekende partij geweest. De tweede keer heeft hij de commandant uitdrukkelijk gezegd dat indien de verzoekende partij en haar broers niet voor hem zouden werken, hij hen ging vermoorden. Net voor het tweede bezoek van de commandant G.R. zijn de broers van de verzoekende partij gevlucht. Na het derde bezoek van de commandant G.R. beslisten de ouders van de verzoekende partij dat de verzoekende partij eveneens uit Afghanistan diende te vluchten.

Ter staving van haar vluchtrelaas legt de verzoekende partij de volgende documenten neer: een vertaling van haar taskara en een brief waarin de problemen van de verzoekende partij geattesteerd worden.

De vertaling van de taskara bevat identiteitsgegevens die *in casu* niet betwist worden. Met betrekking tot de brief waarin de problemen van de verzoekende partij geattesteerd worden, blijkt uit het gehoorverslag dat voormelde brief opgesteld werd op verzoek van de verzoekende partij die aan haar vader had meegedeeld wat in de brief opgenomen diende te worden (gehoorverslag p. 16). Gelet op het gesolliciteerd karakter van de brief, die evenmin wordt ondersteund door andere objectieve elementen, heeft voormelde brief geen bewijswaarde.

*In casu* dient de Raad vast te stellen dat de voormelde documenten omwille van hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij tijdens haar gehoren voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Na lezing van het administratief dossier, in het bijzonder verzoekers verklaringen weergegeven in de gehoorverslagen, hecht de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas omwille van de vele inconsistenties in verzoekers verklaringen, haar onsamenvangende en tegenstrijdige verklaringen.

Uit het gehoorverslag blijkt dat de verzoekende partij de leeftijd van G.R., zijn woonplaats, het aantal broers dat hij heeft, kan aangeven. De verzoekende partij stelt ook dat G.R. een "civiele commandant" is die mensen dwong om voor hem te werken want hij had wapens, geld en macht. Daarenboven huurde G.R. ook lijfwachten. De verzoekende partij preciseerde ook dat er voornamelijk mensen uit en rond hun regio voor G.R. werkten. Zij vervolgt dat er ook jongeren uit het dorp voor hem werkten, want zij vonden geen job (gehoorverslag p.18-19). De verzoekende partij kan echter geen concrete voorbeelden geven over jongeren die voor G.R. werkten. Nochtans bestaat het dorp van de verzoekende partij slechts uit 15 à 30 huizen en had de verzoekende partij contact met andere dorpsbewoners in de moskee, op school en toen zij buiten speelde. Ook blijkt dat de vader van de verzoekende partij informatie over G.R. met de verzoekende partij deelde (gehoorverslag p.20). De verzoekende partij kan ook voorbeelden geven van de criminele activiteiten die G.R. deed zoals het ontvoeren van personen van wie zij de identiteit kan geven. Daarenboven stelt de verzoekende partij uitdrukkelijk dat *"Als iets gebeurt in de regio, weet iedereen het. Als iemand het zag, wist de hele regio het. Bijvoorbeeld als er iets gebeurt in Rahman Qol Bola of Payan, kwam iedereen het te weten."* (gehoorverslag p. 20). Tot slot stelt de verzoekende partij dat 40 à 60 personen voor G.R. werkten omdat ze het hele dorp en zijn huis bewaakten. Gelet op voormelde elementen kon redelijkerwijze van de verzoekende partij verwacht worden dat zij concrete voorbeelden van jongeren kon geven die voor G.R. werkten. De verzoekende partij tracht haar gebrekkige kennis te verschonen door te stellen dat de huizen ver uit mekaar waren in haar dorp. De verzoekende partij gaat eraan voorbij dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat zij of haar familie geïsoleerd leefden van de andere dorpsbewoners. Zoals eerder aangegeven blijkt dat de verzoekende partij contact had met andere dorpsbewoners door met hen te spelen, naar de moskee en naar school ging. Ook blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij de lijfwachten van G.R. zag. Het gegeven dat de huizen al dan niet ver van mekaar gelegen waren in verzoekers dorp verschoont op generlei wijze verzoekers gebrekkige kennis.

Voorts blijkt dat de verzoekende partij niets met zekerheid kan zeggen over de mensen die voor G.R. werkten. Enerzijds verklaart de verzoekende partij dat jongeren uit het dorp voor G.R. werkten omdat ze geen job vonden (gehoorverslag, p. 19), maar anderzijds verklaart de verzoekende partij niet te weten of G.R. de mensen die voor hem werkten betaalde (gehoorverslag p.19). Ook verklaart de verzoekende partij enerzijds dat *"ik zag wel mensen die dichtbij ons woonden, ze werkten voor hem, hadden geweren"* om dan anderzijds te verklaren *"het is mogelijk dat ze bij hem bleven, maar zij die in de dichtbij dorpen woonden, gingen terug naar huis. Misschien had hij andere mensen die naar hem kwamen en zijn huis bewaakten."* (gehoorverslag p.19). Ook kan de verzoekende partij niet zeggen wanneer G.R. begon met gedwongen rekrutering. De verzoekende partij stelt uitdrukkelijk *"ik kan het me niet herinneren, misschien deed hij het al lang, misschien recent."* (gehoorverslag p.21). De verzoekende partij verklaart vervolgens dat de jongeren die niet voor G.R. wilden werken, door hem bedreigd werden (gehoorverslag p. 21) terwijl de verzoekende partij eerder verklaarde dat de jongeren

voor G.R. werkten omdat ze geen job vonden (gehoorverslag p.19). Wederom kan de verzoekende partij geen concrete voorbeelden geven van jongeren die bedreigd werden. Om haar onwetendheid te verschonen stelt de verzoekende partij dat ze enkel jongere vrienden had. Verzoekers leeftijd is geen verschoningsgrond omdat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat de verzoekende partij minstens 18,3 jaar oud was bij aankomst in België. Uit verzoekers relaas blijkt dat het risico op gedwongen rekrutering die de verzoekende partij aanhaalt betrekking had op jongeren, bijgevolg op leeftijdsgenoten van de verzoekende partij.

Indien de verzoekende partij daadwerkelijk opgegroeid was in een context waar G.R., een lokale commandant, jongeren uit verzoekers dorp gedwongen rekruteerde kon van de verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat zij coherente en meer concrete verklaringen omtrent deze gedwongen rekruteringen afgelegd zou hebben. Het gebrek aan samenhangende en concrete verklaringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat G.R. jongeren uit het dorp gedwongen rekruteerde.

In haar verzoekschrift haalt de verzoekende partij aan dat de jongeren die gerekruteerd werden niet allemaal kennissen waren die in verzoekers nabijheid woonden. Dit is echter geen afdoende verschoningsgrond voor verzoekers gebrekkige kennis. Immers blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij stelt dat er jongeren uit haar dorp voor G.R. werkten. De verzoekende partij haalt zelfs aan dat er mensen die dichtbij haar woonden voor G.R. werkten. Gelet op voormelde verklaringen van de verzoekende partij is het gegeven dat niet alle jongeren die voor G.R. werkten allemaal kennissen van de verzoekende partij waren en in haar nabijheid woonden, geen afdoende verschoningsgrond.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat vooral mensen uit nabije dorpen voor de commandant werkten blijkt dit geenszins uit het gehoorverslag. De verzoekende partij heeft immers verklaard dat er voornamelijk mensen uit en rond hun regio voor G.R. werkten (gehoorverslag p.18-19).

In haar verzoekschrift beklemtoont de verzoekende partij dat ze bij aankomst in België minderjarig was. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij de beslissing van 1 februari 2016 van de Dienst Voogdij niet aangevochten heeft bij de Raad van State. Bijgevolg dient de Raad ervan uit te gaan dat de verzoekende partij minstens 18,3 jaar oud was bij aankomst in België.

Voorts legt de verzoekende partij ook vage en onsamenhangende verklaringen af omtrent de bedreigingen van G.R; naar verzoekers familie toe. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat:

*“Zo verklaart u dat 2 tot 2,5 maand voor uw vertrek, G.R. [...] voor de eerste keer bij u thuis langs kwam. Hij praatte met uw vader en zei dat deze u en uw oudere broers naar hem moest brengen zodat jullie konden werken voor hem. Vervolgens praatten uw broers met uw vader. U werd niet betrokken bij het gesprek maar kwam via uw moeder te weten dat ze hierover gepraat hadden (CGVS 25/8/2017, pp.22-23). Het is echter vreemd dat u niet zou betrokken geweest zijn bij dat gesprek aangezien ook G.R. [...] u als lijfwacht wilde. Uw verklaring hiervoor is dat ze misschien dachten dat u te jong was voor het gesprek wat vreemd is aangezien G.R. [...] u wel oud genoeg vond om u als lijfwacht te hebben (CGVS 25/8/2017, p.23). Nadat uw moeder u liet weten wat er gaande was, ging u met uw vader en broers praten. U werd bij het gesprek betrokken en uw vader zei dat uw leven en het leven van uw broers in gevaar waren omdat u nu een volwassen man was geworden (CGVS 25/8/2017, p.23). Nochtans verklaarde u daarvoor dat ze u te jong vonden voor het gesprek. U slaagt er niet om een éénduidig beeld te geven rond hoe uw familie reageerde na de eerste keer dat G.R. [...] langs kwam.*

*Sterker nog, u zegt daarna dat jullie samen besloten dat de vier broers iets moesten doen en samen moesten weg gaan aangezien jullie wisten dat G.R. [...] terug zou keren. U bent er echter niet van bewust of uw broer praatten over hoe ze zouden vluchten en of ze een smokkelaar aan het zoeken waren. Jullie discussieerden er wel 10 tot 15 dagen over. Toch werd u niets gezegd over eventuele plannen voor een smokkelaar (CGVS 25/8/2017, pp.23-24). Wanneer u daarna wordt gevraagd wat er zou gebeuren indien jullie niet zouden doen wat G.R. [...] zei, zegt u dat hij misschien iets had gezegd tegen uw broers en dat ze daarom besloten om te vertrekken. U was er echter niet bij en weet het niet zeker (CGVS 25/8/2017, p.24). Dit terwijl u een paar minuten daarvoor had verteld dat jullie samen hadden besloten om met de vier broers samen te vertrekken. Opnieuw vertelt u geen samenhangend verhaal en beschadigt u de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging.*

Verder zijn uw verklaringen over het tweede bezoek van G.R. [...] even vaag en onsamenhangend. U vertelt dat G.R. [...] 10 tot 15 dagen later om 10u 's avonds langskwam. Uw vader deed de deur open en G.R. [...] vertelde hem dat u met hem moest meekomen want anders zou hij u vermoorden. Daarna ging hij weg (CGVS 25/8/2017, p.24). Nadat u werd gevraagd waarom G.R. [...] niet gewoon u en uw broers had meegenomen op dat moment, zegt u dat u aan het slapen was in de kamer waar de kinderen sliepen. Uw oudere broers en vader waren in de kamer naast de deur. U vermoedt dat ze die kamer hebben bekeken maar dat ze weggingen omdat u daar niet was (CGVS 25/8/2017, p.24). G.R. [...] was echter ook op zoek naar uw broers dus het is zeer vreemd dat G.R. [...] uw broers niet zou meegenomen hebben indien hij die kamer bekeken had. Na de confrontatie hiermee zegt u opeens dat uw vader, voor hij de deur opende, door de ruit had gezien dat G.R. [...] er met zijn lijfwachten was. Hij maakte uw broers wakker en liet uw broers vluchten (CGVS 25/8/2017, p.25). Ondanks het feit dat u ook door G.R. [...] bedreigd werd, werd u niet wakker gemaakt door uw vader en bleef u gewoon doorslapen tot de volgende dag. Indien u echt in gevaar was voor G.R. [...], zou uw vader u toch ook laten vluchten hebben. Uw verklaring hiervoor is dat uw broers ouder waren en de weg wisten. U was niet volwassen (CGVS 25/8/2017, p.26). Deze verklaring is niet voldoende aangezien u zelf al hebt gezegd dat uw vader tegen u zei dat u in gevaar was doordat u net volwassen was geworden (CGVS 25/8/2017, p.23). Het gedrag van uw vader tegenover u is doorheen uw volledige verhaal zeer vreemd. Eerst betreft hij u niet bij de gesprekken nadat u en uw broers bedreigd werden en daarna laat hij uw broers vluchten zonder u desondanks dat u ook bedreigd werd. Hierdoor wordt het opnieuw niet aannemelijk dat uw verhaal wel degelijk waargebeurd is.

Wanneer u daarna wordt gevraagd waarom G.R. [...] niet de andere kamers zou bekeken hebben bij het tweede bezoek, zegt u dat ze enkel de eerste kamer kenden en niet wisten dat er andere kamers waren in uw huis (CGVS 25/8/2017, p.25). Als ze jullie echter echt wilden als lijfwacht, dan konden ze gewoon uw huis volledig onderzoeken. Hiermee geconfronteerd zegt u dat ze niet uw huis doorzochten, dat u het niet weet en dat ze dan weg gingen (CGVS 25/8/2017, p.25). Dit komt echter weinig aannemelijk over. Overigens wordt vastgesteld dat u, telkens u wordt geconfronteerd met een vaag of tegenstrijdig element van uw verhaal, uw verklaringen aanpast. Deze tendens doorheen uw gehoor zorgt ervoor dat u het onmogelijk maakt om te weten te komen wat er echt gebeurd is die nacht en maakt uw verhaal ongeloofwaardig.

Daarnaast, zoals reeds boven vermeld, zegt u ons dat uw drie broers die nacht vertrokken uit Afghanistan, van twee broers hoorde u niets meer, één broer belde uit Iran maar hij zei jullie dat hij niet kon vertellen wat er met de twee andere broers gebeurd was omdat het donker was toen hij ontsnapte (CGVS 25/8/2017, p.25). Hieruit blijkt duidelijk dat u bedoelt dat ze inderdaad alle drie vertrokken diezelfde nacht. Nochtans zei u in uw vrij relaas dat uw oudste broer, H.R. [...], na het eerste bezoek van G.R. [...] vertrok en uw andere twee broers na het tweede bezoek (CGVS 25/8/2017, p.17). Nadat u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u dat niet hebt gezegd en dat uw broers samen vluchtten. Echter staat er duidelijk in het gehoorverslag te lezen dat uw oudste broer vroeger vertrok. Wanneer u erop wordt gewezen dat de tolk letterlijk vertaalt wat er door u wordt gezegd, zegt u dat die woorden misschien uit uw mond kwamen maar dat ze allemaal op dezelfde nacht zijn vertrokken (CGVS 25/8/2017, p.25). Opnieuw spreekt u zichzelf tegen en haalt u de geloofwaardigheid van de aangehaalde gebeurtenissen naar beneden."

Om bovenstaande motieven te weerleggen haalt de verzoekende partij wederom haar jonge leeftijd op het ogenblik van de voorgehouden feiten aan en het gegeven dat haar vader daarom niet verteld heeft. Dit doet geen afbreuk aan bovenstaande motieven, nu uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de verzoekende partij bij aankomst in België minstens 18,3 jaar oud was. De verzoekende partij is bijgevolg niet dermate jong zoals zij tracht voor te houden in haar verzoekschrift.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat haar broers inderdaad gevlucht zijn bij het tweede bezoek van de commandant G.R. toen die aan de deur stond. De verzoekende partij beperkt zich tot het kiezen van één versie van haar verklaringen. Hiermee weerlegt de verzoekende partij op generlei wijze haar tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen zoals hoger in de bestreden beslissing weergegeven.

Ook haalt de verzoekende partij in het verzoekschrift aan dat zij misschien minder in gevaar was omdat de commandant "baccha bazi" met haar wilde doen. Vooreerst wijst de Raad erop dat uit het gehoorverslag geenzins blijkt dat de commandant effectief jonge jongens kocht om ze als 'dansjongen' voor hem te laten werken. Daarenboven blijkt uit de informatie die de verzoekende partij bijbrengt dat de

jongens die hiervoor in aanmerking komen prepuberale jongens en adolescenten zijn. Eénmaal ze baardgroei krijgen worden ze ontslagen uit hun functie. Wederom dient de Raad te benadrukken dat de verzoekende partij bij aankomst in België minstens 18,3 jaar oud was. Bijgevolg bevond de verzoekende partij zich niet in de leeftijdscategorie van kinderen die in aanmerking komen om als *baccha bazi* gekocht te worden. Des te meer omdat de jongens die gekocht worden een jaar lang opgeleid worden in vaardigheden als dansen en zingen door oudere *baccha's*. Zelfs indien de Raad aanneemt dat de verzoekende partij op het ogenblik dat zij nog in Afghanistan leefde geen baardgroei had kon zij wel snel na de aankoop en vooraleer ze een *baccha* werd baardgroei ontwikkelen. Bijgevolg is het weinig aannemelijk dat gelet op de leeftijd van de verzoekende partij de commandant de verzoekende partij als *baccha* zou gekocht hebben. Bovendien blijkt uit de informatie die de verzoekende partij bijbrengt dat indien een strijdheer een dansjongen wil hebben, hij een souteneur inschakelt die actief op zoek gaat naar een jongen. Indien een jongen in aanmerking komt, wordt er met de ouders van de jongen een koopovereenkomst gesloten. *In casu* blijkt niet uit het gehoorverslag dat de commandant G.R. aan verzoekers vader voorgesteld heeft om de verzoekende partij te kopen. De Raad erkent dat de praktijk van *baccha bazi* heden nog in Afghanistan bestaat, maar het komt aan de verzoekende partij toe om aannemelijk te maken dat zij hiervoor een reëel risico op vervolging had. Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift verklaart dat ze misschien te beschaamd was om het tegen de *protection officer* te zeggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij ook in het verzoekschrift zeer algemeen blijft. De verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie en haar jeugdige leeftijd. Wederom gaat de verzoekende partij voorbij aan het gegeven dat zij minstens 18,3 jaar oud was bij aankomst in België en dat zij dit leeftijdsonderzoek niet betwist heeft bij de Raad van State. De verzoekende partij stelt ook dat haar vader het haar waarschijnlijk niet verteld heeft om haar te beschermen. Na haar vlucht uit Afghanistan heeft de verzoekende partij nog contact gehad met haar ouders waardoor haar ouders het haar wel konden verteld hebben. De verzoekende partij brengt in haar verzoekschrift evenmin een begin van bewijs bij dat de commandant G.R. gebruik maakt van *baccha bazi*. In haar verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot algemeenheden en veronderstellingen. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers vrees om in Afghanistan door commandant G.R. als *baccha bazi* te worden meegenomen in zoverre nu de verzoekende partij meerderjarig is deze vrees nog als actueel kan beschouwd worden.

Tot slot blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij verklaard heeft dat haar ouders nog in het dorp wonen (gehoorverslag p.12). Ook heeft de verzoekende partij nog een jongere broer die volgens verzoekers verklaringen op het ogenblik van het gehoor 14-15jaar oud was. De commandant zou weliswaar een paar keer gevraagd hebben aan verzoekers vader waar zijn andere zonen waren, doch stelt de familie het goed in Afghanistan (gehoorverslag 15). Dit element doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

De verzoekende partij brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de vluchtmotieven. De documenten die werden voorgelegd bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld en geruggesteund door voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen.

Bijgevolg acht de Raad, - het geheel aan documenten, verklaringen en landeninformatie in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang en gelet op wat voorafgaat -, verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt (...) van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, (...), terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 (...).*

*§ 2 Ernstige schade bestaat uit:*

*(...)*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

De Raad herinnert aan de autonomie van de begrippen, zoals benadrukt in de rechtspraak van het Hof. In dit opzicht heeft het Hof met name geoordeeld dat *“Artikel 15, sub c, van de richtlijn (...) daarentegen een bepaling [is] waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28).

Het gegeven dat het Hof verder besluit dat de uitlegging gegeven aan artikel 15, sub c) *“volledig verenigbaar [is] met het EVRM, daaronder begrepen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 EVRM”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 44) doet geen afbreuk aan de duidelijke autonomie die het Hof in zijn uitlegging verleent aan artikel 15, sub c) ten opzichte van artikel 3 van het EVRM.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest *“Elgafaji”* waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het



betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt:

In het administratief dossier bevinden zich de volgende rapporten:

- Cedoca COI Focus "Afghanistan. Security situation in Parwan province" van 12/05/2017
- Cedoca, COI Focus, "corruptie en valse documenten", van 27 juni 2013

Middels een aanvullende nota die door haar werd neergelegd op 30 januari 2019 brengt de verwerende partij de volgende rapporten bij:

- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van December 2017 (hierna: het EASO-rapport december 2017)
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation - Update" van mei 2018 (hierna: het EASO-rapport update mei 2018)
- EASO Country Guidance "Afghanistan – Guidance note and common analysis" van juni 2018. (hierna EASO guidelines van juni 2018)
- UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (hierna: de UNHCR Eligibility Guidelines van augustus 2018).

Zowel uit de UNHCR guidelines augustus 2018 als uit de EASO Guidance note van juni 2018 blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend zijn. Gelet op het gegeven dat de verzoekende partij afkomstig is uit het dorp Bala Qala, gelegen in het district Surkh-e-Parsa in provincie Parwan, dient de situatie in de provincie Parwan onderzocht te worden. Met betrekking tot de provincie Parwan wordt in de aanvullende nota gesteld dat:

*"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de EASO Guidance Note bestempeld als een provincie waarvan niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld er dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan grotendeels bepaald wordt door militaire operaties van de opstandelingen en de antiterreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn dan ook voornamelijk doelgericht van aard waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het geweld neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van luchtaanvallen en gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Parwan ruw geschat 660.000 inwoners heeft en dat er in 2017 in de gehele provincie 77 burgerslachtoffers vielen. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Parwan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers."*

Uit de meer recente landeninformatie blijkt dat EASO de provincie Parwan indeelt bij "Territories where indiscriminate violence is taking place and real risk of serious harm under Article 15(c) QD may be established where the applicant is specifically affected by reason of factors particular to his or her personal circumstances." Ook binnen de provincie Parwan zijn er regionale verschillen waarbij districten Seyagerd/Ghorband en Shinwari meer dan andere districten in Parwan getroffen worden door willekeurig geweld. Er kan geen gewag worden gemaakt van een situatie van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Dat ook burgerslachtoffers vallen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat burgers als dusdanig niet worden gevisieerd bij het gebeurlijke conflict gerelateerde geweld in de provincie Parwan. Bovendien blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in 2017 is afgenomen met 31% in vergelijking met 2016. Parwan is ook een opium vrije provincie.

In andere woorden, de provincie Parwan is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De verzoekende partij betwist niet dat haar district bereikbaar is vanuit Kaboel. De verzoekende partij stelt dat zij niet veilig kan terugkeren daar de situatie in Ghorband heel slecht is zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier. In dit verband wijst de Raad erop dat het inderdaad zo is dat het district Seyagerd/Ghorband meer dan andere districten in Parwan getroffen wordt door willekeurig geweld, doch is er geen sprake van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt niet dat elke burger die terugkeert naar Ghorband, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen. In het Cedoca COI Focus *"Afghanistan. Security situation in Parwan province"* van 12 mei 2017 wordt wel aangegeven dat een bepaald deel van de weg in Ghorband een zone onder invloed van de taliban is, doch uit de verschillende rapporten van recentere datum blijkt niet dat er sprake van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten langs deze weg. Evenmin dat deze weg onberijdbaar geworden is. Op basis van de elementen die voorliggen en de veiligheidssituatie in Ghorband kan aangenomen worden dat de verzoekende partij haar district op een veilige manier kan bereiken.

Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting brengt de verzoekende partij informatie bij waaruit blijkt dat bovenstaande analyse omtrent de veiligheidssituatie in Parwan niet correct zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat concludeert de Raad dat de hoofdstad Kaboel geen gebied van eerste categorie vormt waar de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Bijgevolg bevindt de verzoekende partij zich in de tweede hypothese. Deze hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisereerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen.

Het Hof heeft de aard van de *"persoonlijke omstandigheden"*, die bij deze tweede hypothese in overweging kunnen worden genomen, niet gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De vraag die rijst is of de verzoekende partij *"het bewijs kan leveren dat zij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden"* door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Parwan, rekening houdend met de mate van dit geweld. Anders gezegd, kan de verzoekende partij persoonlijke omstandigheden inroepen die in haar geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Parwan dermate verhogen dat, – hoewel de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon –, er niettemin moet worden aangenomen dat zulk reëel risico in hoofd van de verzoekende partij bestaat.

*In casu* brengt de verzoekende partij geen dergelijke elementen bij. Evenmin blijkt dit uit de stukken van het administratief dossier. Er blijkt niet dat de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij van die aard zijn dat zij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die ertoe leidt dat zij een groter risico loopt

dan andere burgers in de provincie Parwan op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de provincie Parwan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd genomen als volgt:

*“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:*

*a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*

*b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*

*c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;*

*d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren.”*

Te dezen maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit wordt dan ook niet aangetoond.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS